

Förslag på diskussionspunkter till NPW-konferensen 1-3 oktober 2004

A. Enligt brev från Björn S. den 3 juli

1. "Pingstväckelse"

I Andens Lag skriver W att Gud kallar till väckelse för att fånga in lärjungar på samma sätt som Jesus gjorde under sin första tid. Men målet är "död och uppståndelse", där vi måste igenom "stora stöten, sållet och valplanet" innan det kan bli en riktig pingst-väckelse. Det talas väldigt lite om detta och alla de personliga trauman som vi råkar ut för i denna process- och vi ser väldigt lite av sann pingstväckelse.

2. "Skökan och bruden"

W skriver att vi (då) står inför en tid då skökan tar över bruden för att sedan kastas ut av "paddväldet". Under denna tid har bruden att lida fram en ny väckelse med "byssusdräkt" till tidsenlig kraft. Som jag ser det lever vi där nu och jag undrar hur vi då ska förhålla oss till det etablerade. W gör stor affär av "påvar och paddprofeter" som ju inte bara finns på behagligtavstånd i Rom. Hur ska vi förhålla oss till dessa strukturer som vill ha vårt stöd – och hur ska vi skapa egna som inte bara blir av samma art? Hur ska vi leva/tänka så att vi behåller en levande gudsrelation i de "paddtider" W skriver om och som nu är här?

3. Israel/judarna

W förutspår en väckelse bland judarna och betonar deras roll som "ett folk förberedda att representera Gud för nationerna". "Jerusalem" istället för "Rom" således. Detta börjar ske idag-hur ska vi förhålla oss? Det finns en längtan till våra "judiska rötter", men vi har också levande judar idag ibland oss. Hur ska vi förhålla oss? (Avarter finns det gott om.)

4. "Skökoevangeliet"

W betonar frälsningens inre verklighet med tillhörande födslovåndor och "romarehålör" som skökoevangeliet vill göra till något utvärtes med fria tyglar för "gamle Adam". Hur ska vi ta oss igenom detta självbedrägeri där det vi har i huvudet inte når ner i hjärtat: W förkunnelse var mer än ord och mer än gärningar – hur kommer vi dit så att våra liv attraktivt för sökande? Vi behöver "byssusdräkt", men det saknas både sjukdomsinsikt och vittnesbörd om helande – det blir missväxt och vi behöver profetsalt i brunnen. Var är tillbedjan av små människor till en stor Gud – mycket jag ser (också hos mig själv) är självgodhetens rättfärdighet; detta då i termer av vetenskap och kultur etc som W belyser långt före sin tid – vi är där nu.

Allmänna synpunkter

För min del är förutsättningen att det inte ges utrymme "påvar". Känner allergi mot "skökosystemets strukturer med tillhörande "andliga" översitteribetéenden.

B. Enligt brev från Sven N. den 13 juli

5. Det andliga skökoväsendet och dess förklädnader

Ett exempel utgörs av Knutby. En hithörande fråga är hur bruddeförsamlingen påverkas av skökan. (Se punkt 2 ovan)

6. Försoningen

7. Judaiserande tendenser

Judaiserande tendenser bland icke-judar orsakar splittring i församlingar. På Pauli tid kom denna mest från judekristna, men idag till övervägande del från hednakristna.

Frågor i anknytning till följande två texter av N P Wetterlund:

A. "Frälsningen vid änden" (Sändebrev XXIII, s.85-88 i Uppsatser och tankar)

- ◆ I bibeln talas det om två slags frälsning; "frälsningen i begynnelsen" och "frälsningen i änden"? Vad menas egentligen med dessa båda begrepp?
- ◆ Vad "frälsningen i begynnelsen" innebär har många en viss insikt i, men hur många känner till "frälsningen i änden"?
- ◆ Varför talar de flesta kristna så ofta om frälsning, men så sällan om "frälsningen i änden"?
- ◆ Wetterlund talar om att vår frälsning ännu icke är färdig, utan alltjämt kräver arbete, övning och fullkomning i det dagliga övervinnandet. Hur går detta ihop med den frälsningssvishet som många känner och ännu fler vill känna?
- ◆ Paulus uppmanade filipperna "att arbeta på sin frälsning". Varför då om de nu redan var frälsta?
- ◆ Detta arbete på frälsningen skulle vidare vara "med fruktan och bävan". Varför har Paulus valt detta uttryck om frälsningen redan var viss?
- ◆ Hur ska vi tolka citatet: "Den som är ståndaktig intill änden, han skall bli frälst"?

B. "I livets dag och aftontimma- till vänner" (Brev, s.74-77 i De levandes land)

- ◆ Wetterlund talar här bl a om olika frälsningsskeden – vad menar han med det?
- ◆ Vad innebär den "frälsning från döden" som bl a Hebréerbrevet talar om?
- ◆ Vad menar Wetterlund med "frälsningen från egenviljans och trotsviljans andliga och eviga död"?
- ◆ Wetterlund talar vidare bl a om "vår frälsning genom onda och goda dagar i organisk utveckling enligt rikets växtlagar". Vad menar han med det?
- ◆ Detta brev innehåller även ett klagande om vad "den oförlåtliga synden mot den helige Ande" egentligen innebär. Wetterlund skriver (s.1 i det andra stycket) att "egenviljan (trotsviljan) är den oförlåtliga synden". Hur ska vi förstå detta?
- ◆ Vidare står i denna text (längst ned på s.1): "arbetar Anden ut oss ur egenviljan och arbetar in oss i *lydnadens gudsvilja*". Vad menar Wetterlund med det?
- ◆ En nyckel till förståelsen av hela detta sammanhang ligger i begreppet "invärtes frälsning" (mitten på s.2) som Gud sägs lägga huvudvikten vid. Hur ska vi tolka det?
- ◆ Som överallt lägger Wetterlund huvudvikten vid den krossade *egenviljan*. "Utan krossad och utrensad egenvilja, som är syndens hjärta och ryggrad, sätter ingen genom döden sin fot i den värld där synd icke finns." (s.2, slutet) Är vi beredda att acceptera dessa kompromisslösa krav?
- ◆ Wetterlund talar slutligen också om "vår förvandling till individuella gudsmänniskor genom mörka och ljusa frälsningsskedens kamp". Detta och många andra citat visar att hans användning av begreppet frälsning i hög grad skiljer sig från dagens vedertagna kristna bruk. Kan detta vara en orsak till att så få kristna idag verkar vilja läsa Wetterlund?